

Naša škola na debati u Tuzli (Bosna i Hercegovina)

31. ožujka 2015. (u vrijeme proljetnih praznika) održavala se 16. po redu debata u Behram-begovoj medresi u Tuzli. Naša škola već dugi niz godina sudjeluje na toj debati, pa je tako bilo i ove godine.

Tema ovogodišnje debate bila je "Jezik kojim govorimo". Svoju smo školu predstavili u natjecateljskom dijelu s temom "Lijepa i manje lijepa riječi u jednoj višejezičnoj i višenacionalnoj školi". U pripremi za ovaj rad proveli smo zanimljivu anketu među učenicima naše škole. Na temelju literature i tog istraživanja naša maturantica Mersiha Jaskić napisala je istraživački esej i s njim sudjelovala u natjecateljskom dijelu 16. debate. U nenatjecateljskom dijelu, odnosno u posebno dobro osmišljenim radionicama (na temu jezika), sudjelovale su Dina Vojić (učenica 3. razreda) i Emina Hodžić (učenica 2. razreda).

Tog jutra (ili bolje reći kasno iza ponoći, o čemu svjedoče fotke koje smo napravile u autu), u pratnji naše profesorice Remzije Hadžiefendić-Parić, iz

Zagreba su za Tuzlu krenule (još pomalo pospane) Dina i Emina, a ja sam im se pridružila (u 5,45 sati!) u Novskoj (gdje me je iz Kozarca dovezao otac, prekinuvši mi kratki školski odmor proveden u pripremama za ovaj nastup).

Nakon višesatnog putovanja, stigli smo u Tuzlu. Tamo su nas gostoljubivo dočekali učenici i profesori Behram-begove medrese. Natjecanje je prošlo u radnoj i prijateljskoj atmosferi otkrivanja novih spoznaja o jeziku kojim mladi ljudi komuniciraju (kakav je npr. jezik elektronske komunikacije pun kratica) te lijepim novim druženjima i poznanstvima.

Dva su programa bila odvojena: nenatjecateljski i natjecateljski. Nakon natjecanja govornika (u posebnoj dvorani i pred komisijom), svi smo se okupili u dvorani i pridružili sudionicima u radnom dijelu debate (nenatjecateljski dio) te smo prezentirali, u vidu kraćih izlaganja, svoja znanja i razmišljanja o jeziku, njegovoj uporabi među mladim ljudima, funkciji u društvu, sporazumima i jezičnim nesporazumima, itd.

Upoznale smo mnogo novih ljudi, učenike iz Zenice, Sarajeva, Novog Pazara, Tuzle, Lukavca, ali smo se našle i s nekim bivšim učenicima naše škole koji studiraju u Tuzli. Bilo je vremena i za šetnju gradom.

U kasnim predvečernjim satima, zadovoljne i bogatije jednim lijepim iskustvom i susretima, krenule smo svojim kućama u nadi da će se tradicija odlaska na ovakve smotre nastaviti i u budućnosti jer je i korisna i ugodna.

Stigle smo kući – kako tko: ja nešto ranije, oko ponoći (opet je moj dragi otac došao po mene u Novsku), Dina i Emina još kasnije, praćene do Zagreba stidljivom proljetnom kišicom nakon lijepog i sunčanog dana u Tuzli - a sve bogatije za jedno iskustvo iz Grada na Zrnu Soli.

Mersiha Jaskić, IV. r.